

Ođlan ve Zeki Karga

Jane MEADOW

Ođlan ve Zeki Karga

Jane MEADOW

Leo, sıcak kahverengi tenli ve ön dişleri aralıklı gülümsemesi olan meraklı bir çocuktur. Her sabah mavi sırt çantası ve kolunun altına sıkıştırdığı defteriyle okula yürürdü. Çevresindeki dünyayı izlemeyi sever, her zaman yeni bir şey arardı. Güneşli bir gün, okul kapısının yanındaki büyük meşe ağacının yakınında bir şey dikkatini çekti. Çimenlerin üzerinde parlak siyah bir karga duruyordu, gagasında küçük bir dal tutuyordu.

Karganın tüyleri hafif mavi-mor bir parlıltıyla parlıyordu. Başını yana eğdi, koyu renkli zeki gözleri yerdeki bir bulmaca kutusuna kilitlenmişti. Leo sessizce yaklaşp bir çalının arkasına saklandı. Kutunun içinde küçük bir ödöl vardı ama kapak kapalıydı. Karga kutuya deli gibi gagalamıyordu. Bunun yerine etrafında zıplayarak kutuyu dikkatle inceliyor, sanki derin derin düşünüyordu.

Leo gözleri kocaman açılmış bir halde izledi. Karga dalı sıkıca tuttu ve kutunun yanındaki küçük bir deliğe soktu. Akıllıca bir kıvrımayla kapak açıldı! Karga yemeği kaptı ve bir dala uçtu. Leo şaşkınlıkla nefesini tuttu. "Sen zeki bir kargasın!" diye fısıldadı. Defterini çıkardı ve kuşu çizdi, yanına da yazdı: 'Karga dalı alet gibi kullanıyor!'

Ertesi sabah Leo meşe ağacına koştu. Karga yine oradaydı, bu sefer farklı bir bulmacayla: dibinde yemek olan şeffaf bir tüp. Karga küçük bir taş aldı ve tüpün içine bıraktı. Yemek yükseldi! Leo daha fazla not aldı. "Bunu nasıl öğrendin?" diye merak etti. Karga yumuşakça öttü, neredeyse merhaba der gibiydi.

Her gün Leo defterini getirip izledi. Karga onun yüzünü hatırlıyor, Leo geldiğinde daha da yaklaşıyordu. Leo konuştuğunda başını yana eğiyordu bile. Leo kargaya Zeki adını verdi. "Sen benim özel dostumsun," dedi Leo. Zeki'nin bulmacalarının resimlerini çizdi ve gördüğü her şeyi yazdı. Defteri karga bilgileri ve çizimlerle doluyordu.

Okulda Leo, arkadaşı Maya'ya kargayı anlattı. Maya'nın parlak ela gözleri ve geniş, neşeli bir gülümsemesi vardı. "Bulmaca çözen bir karga mı?" dedi, örgülü saçları zıplayarak. "Bu harika!" Leo başını salladı. "Bunu bütün sınıfa anlatmak istiyorum," dedi. Maya alkışladı. "Anlatmalısın! Öğretmen Patel öğrendiklerimizi paylaşmamızı çok sever." Leo heyecanlandı ama biraz da endişelendi.

O öğleden sonra Leo, Öğretmen Patel'e sunum yapıp yapamayacağını sordu. Kadın gümüş gözlüklerini düzeltti ve sıcak bir gülümsemeyle baktı. "Elbette, Leo! Kargandan dinlemeyi çok isterim." Yeşil hırkası hışırdayarak onun boyuna eğildi. "Merak harika bir şeydir. Yarın defterini getir." Leo'nun yüzü aydınlandı. Herkese Zeki'nin ne kadar akıllı olduğunu göstermek için sabırsızlanıyordu.

O akşam Leo sunumunu annesiyle birlikte çalıştı. Çizimlerini düzenledi ve bir afişe büyük harflerle yazdı: 'KARGALAR ZEKİDİR!' Bilgiler ekledi: kargalar alet kullanır, bulmaca çözer ve yüzleri hatırlar. Hatta dal tutan küçük bir bulmaca kutusu maketi yaptı. "Umarım arkadaşlarım sever," dedi. Annesi ona sarıldı. "Sen sevdiğin için onlar da sevecek."

Ertesi sabah Leo afişı ve defteriyle okula yürüdü. Zeki karga meşe ağacının yanında bekliyordu. Leo kargaya afişini gösterdi. "Bak, Zeki! Herkese senden bahsediyorum." Karga öttü ve tüylerini kabarttı. Gururlu görünüyordu. Leo gülümsedi. "Bana şans dile!" dedi. Karga başını salladı, sanki 'Harika yapacaksın!' der gibiydi.

Sınıfta Öğretmen Patel, Leo'yu tanıttı. "Çocuklar, Leo çok özel bir kuşu gözlemliyor. Dikkatle dinleyelim." Leo herkesin önünde durdu, kalbi hızlı çarpıyordu. Defterini kaldırdı ve derin bir nefes aldı. "Bu Zeki adlı karga," diye başladı. "Onun bir bulmaca kutusunu açmak için dal kullandığını gördüm!" Sınıf öne eğildi, gözleri merakla kocaman açılmıştı.

Leo çizimlerini gösterdi ve kargaların aletleri nasıl kullandığını ve yüzleri nasıl hatırladığını anlattı. "Zeki artık beni tanıyor," dedi. "Ziyarete gittiğimde daha da yaklaşıyor." Afişini işaret etti. "Kargalar tıpkı bizim gibi birçok yönden zekidir!" Maya elini kaldırdı. "Kargayı ilk nasıl fark ettin?" Leo gülümsedi. "Sadece dikkatle izliyordum. Gözlem yapan herkes bilim insanı olabilir!"

Öğretmen Patel alkışladı ve bütün sınıf ona katıldı. "Harika bir iş, Leo!" dedi. "Bize zekânın birçok biçimi olduğunu gösterdin." Maya, yıldız tokası parlayarak tezahürat yaptı. "Bu şimdiye kadarki en iyi sunumdu!" Leo gurur duydu. Keşfini paylaşmıştı ve arkadaşları bunu çok sevmişti. Müdür bile Zeki'yi duymuş ve afişi görmeye gelmişti.

Okuldan sonra Leo meşe ağacına koştu. Zeki oradaydı, bekliyordu. "Herkes senden bahsettim!" dedi Leo. "Senin harika olduğunu düşünüyorlar." Karga öttü ve alçak bir dala uçtu. Gagasında küçük, parlak bir şişe kapağı tutuyordu ve onu Leo'nun ayaklarının dibine bıraktı. Leo güldü. "Bu bana bir hediye mi?" Kapağı aldı. "Teşekkürler, Zeki!"

O günden sonra Zeki, Leo'nun özel dostu oldu. Her sabah birbirlerini selamladılar. Bazen Zeki, Leo'ya küçük hazineler getiriyordu: bir çakıl taşı, bir yaprak, parlak bir ambalaj. Leo, Zeki'ye fındık getiriyor ve onun yeni bulmacaları çözmesini izliyordu. Merak ve saygı üzerine kurulu bir dostlukları vardı. Leo, akıllı olmanın bir kargada bile birçok farklı şekilde görünebileceğini öğrendi.

Maya sık sık Leo'ya katılıp Zeki'yi izlerdi. "Biliyor musun," dedi bir gün, "sen de oldukça zekisin, Leo. Kimsenin fark etmediği bir şeyi fark ettin." Leo aralıklı dişleriyle gülümsedi. "Ben sadece dikkatle izledim," dedi. "Ve bunu arkadaşlarımla paylaştım." Maya başını salladı. "Seni zeki yapan da bu." Meşe ağacının altında birlikte oturup Zeki'nin zıplamasını ve ötmesini izlediler.

Yılın sonunda Leo'nun defteri karga maceralarıyla doluydu. Son bir sunum yaptı ve Zeki sınıfın penceresine bile geldi. Sınıf tezahürat yaptı. "Kargalar zeki, biz de öyleyiz!" dedi Leo. Arkadaşları onayladı. Oğlan ve zeki karganın hikâyesi okulda yayıldı ve herkese zekânın birçok şekil ve boyutta geldiğini, dostluğun ise en beklenmedik yerlerde büyüyebileceğini hatırlattı.